

Vilhelmus ex illustri familia comitum Nassouiorum natus, ac in omni genere uirtutum & bonarum artiũ studio honestè educatus fuit. Itaq; in uirum maximum, & Reipub. Germanorum utilem ciuem euasit. Nam & religionis studium promouit, atq; pacem inter Imperij ordines unice conseruare studuit. id quod anno 1546 in bello Smalkaldico apparuit. Hinc factum ut Carolo Imperatori gratissimus, sepius eius nomine negotia magni momenti expedierit. Cum autem uideret, multa in Catholica Ecclesia fieri, quæ superstitionem saperent, atq; multum à primæ Ecclesiæ consuetudine aberrarēt, ipse doctorum uirorum, in primis Erasmi Sarcerij opera usus, suæ ditionis Ecclesias reformauit, et Euangelij doctrinam annuntiari præcepit. Hoc modo factũ, ut Vuilhelmus ob plurimas animi & corporis uirtutes apud finitimos principes in magna authoritate fuerit. Tandem etiam anno 1557 contentio illa diuturna, quam Nassouij comites cum Cæsarum principibus de finibus habuerunt, principum quorundam interuentu, Franckoforti sublata fuit. Cum autem Vuilhelmus senex obijisset, optimè spei adolescentes filios reliquit, quos in literarum studio Argentinæ & alibi educari curauit. Ex his Ioannes patri in ditionis administratione successit. Is cum anno 1562 Basileam transiret, me in meis ædibus humaniter salutauit, atq; studia mea inspexit. postea quoq; Moscouiticam Historiam à me Germanicè redditam, ex eius uoluntate Dillenberga ipsi offerentem, amicè suscepit, & liberaliter dimisit, ut non dubitem, eum illustres huius familiæ antiquos Heroas suis uirtutibus æquiparaturum. Anon,